

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه برنامه ریزی فرهنگی در توسعه شهری بر مبنای آینده پژوهی در ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سعید محمودی آذر - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، گرایش بهسازی و نوسازی دانشگاه پیام نور، ارومیه، ایران،

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی فرهنگی یکی از ابزارهای مهم در توسعه شهری است که به منظور تقویت هویت فرهنگی و اجتماعی شهر، افزایش کیفیت زندگی شهروندان و تحقق توسعه پایدار در نظر گرفته می شود. این مقاله به بررسی جایگاه برنامه ریزی فرهنگی در توسعه شهری می پردازد و نقش آن در افزایش هویت فرهنگی و اجتماعی شهروندان، ترویج همبستگی و همکاری اجتماعی، تحقق توسعه پایدار و بهبود کارایی شهر مورد بحث قرار می دهد. عامل پویایی برنامه ریزی در نظام اجتماعی فرهنگ و عامل پایائی، فرهنگ، اخلاق می باشد. در راستای تبیین جایگاه جدید برنامه ریزی فرهنگی در نظام برنامه ریزی و توسعه شهری آینده لازم است فرهنگ در متن نظام برنامه ریزی قرار گیرد به عبارتی برنامه ریزی شهری دارای ماهیت و هویت فرهنگی گردد آینده پژوهی دانشی ارزش بنیان می باشد لذا ارتباطی دوسویه با انسان شناسی، جامعه شناسی و فرهنگ جوامع دارد. امروزه نقش فرهنگ در برنامه ریزی ها به خصوص برنامه ریزی شهری و منطقه ای پررنگ تر شده و برنامه ریزان شهری و منطقه ای نیز این ضرورت را دریافته اند و می بایست فرهنگ را در برنامه کار خود قرار دهند. فرهنگ به عنوان یک عامل اصلی در برنامه ریزی، در آینده توسعه نقش و جایگاه مهمی را ایفا می کند، که عدم توجه به آن در برنامه ریزی؛ تاثیرات منفی زیادی بر جای می گذارد همچنین، روشها و استراتژی های بکار گرفته شده در برنامه ریزی فرهنگی بخصوص در حوزه فضای عمومی، آثار آن بر روی حیات فضای عمومی و جامعه محلی را نشان میدهد.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی شهری، توسعه شهری، آینده پژوهی، بهبود فرهنگ شهرنشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960897>

